

6. Hodnocení žáků

6.1. Způsoby hodnocení žáků

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání žáka je nedílnou součástí výchovně vzdělávacího procesu a jeho řízení.

Celkové hodnocení žáka je v pololetí a na konci školního roku vyjádřeno vysvědčením. Za první pololetí jsou prospěchu žáci informováni výpisem z vysvědčení nebo pololetním vysvědčením, které vrátí v určeném termínu. Vysvědčení na konci školního roku je žákovi ponecháno.

Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení může být vyjádřeno klasifikačním stupněm, slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě.

Je-li žák hodnocen slovně, převede třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů slovní hodnocení do klasifikace pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání.

Klasifikace je jednou z forem hodnocení, její výsledky se vyjadřují stupnicí stanovenou klasifikačním řádem. Ve výchovně vzdělávacím procesu se uskutečňuje klasifikace průběžná a celková.

Průběžná klasifikace se uplatňuje při hodnocení dílčích výsledků, projevů žáka a plnění klíčových kompetencí.

Klasifikace souhrnného prospěchu se provádí na konci každého pololetí a není aritmetickým průměrem běžné klasifikace. Pro určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Přihlíží se i ke snaživosti a pečlivosti žáka, k práci v hodině a dalším aktivitám, k jeho individuálním schopnostem a zájmům.

Při hodnocení, ať už průběžném či celkovém, přihlížíme nejen k očekávaným výstupům, ale také k jeho vztahu k výchovně vzdělávacímu procesu – snaze, pílí, nadání, pokroku a dalším aspektům, které ovlivňují žákovo učení.

Chování neovlivňuje klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech.

Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci pedagogický pracovník uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi, průběh i výsledky práce posuzuje objektivně.

Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu.

V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný klasifikační stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.

Zákonní zástupci žáka jsou o práci, pokroku a prospěchu žáka informováni třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:

Školní vzdělávací program
Základní škola Olomouc, Heyrovského 33, příspěvková organizace

- průběžně prostřednictvím žákovské knížky,
- před koncem každého čtvrtletí (klasifikačního období) formou třídních schůzek (jsou seznámeni s předběžnou klasifikací),
- případně po domluvě na požádání zákonných zástupců žáka.

V případě mimořádného zhoršení prospěchu informuje učitel zákonné zástupce žáka bezprostředně a prokazatelným způsobem. Případy zaostávání žáků v učení se projednají v pedagogické radě.

Žáci školy, kteří po dobu nemoci nejméně tři měsíce před koncem klasifikačního období navštěvovali školu při zdravotnickém zařízení a byli tam klasifikováni za pololetí ze všech, popřípadě jen z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy znovu nezkoušejí a neklasifikují. Jejich klasifikace ze školy při zdravotnickém zařízení v předmětech, ve kterých byli klasifikováni, je závazná. V předmětech, ve kterých nebyli vyučováni, se neklasifikují.

Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakovat ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakovat ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka. Tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.

Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí (do 31. 3.). Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.

Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.

V posledním roce plnění povinné školní docházky zpracuje třídní učitel výstupní hodnocení o tom, jak žák dosáhl stanovených cílů vzdělávání. V pátém a sedmém ročníku zpracuje třídní učitel výstupní hodnocení žáka, jestliže se hlásí k přijetí ke vzdělávání na střední škole.

Sebehodnocení žáků

Sebehodnocení se stává součástí hodnocení žáků.

Sebehodnocením se posiluje sebeúcta a sebevědomí žáků, ale také zdravá sebekritika. Učitel rozvíjí dovednost sebehodnocení a vzájemného hodnocení žáků mezi sebou. Chybu chápeme jako přirozenou věc v procesu učení. Učitelé s žáky chyby rozebírají a podněcují je k samostatné korekci a reflexi. Při sebehodnocení se žák snaží popsat svou práci a pokrok. Na základě tohoto sebehodnocení se snaží navrhnout způsob, jak dosáhnout lepších výsledků. Sebehodnocení je jedním z dalších zdrojů motivace.

Žákovské portfolio

Žákům je umožněna tvorba portfolia.

O podobě, rozsahu a obsahu portfolia rozhoduje po dohodě se žáky vyučující daného předmětu.

Žáci si vedou portfolio sami, v nižších ročnících s pomocí učitele.

Žákovské portfolio slouží jako podklad při hodnocení pokroku žáka.

Naše hodnocení obsahuje objektivní informaci povzbudivého charakteru. Při celkovém hodnocení žáka bereme v úvahu a hodnotíme i pokrok, jaký žák za určité období udělal, a jaká byla jeho snaha k odstranění nedostatků. Znalosti, schopnosti a dovednosti prověřujeme ústní i písemnou formou, k jejich ověřování využíváme celou řadu metod. V předmětech s převahou praktického a výchovného zaměření znalosti, dovednosti a schopnosti prověřujeme v souladu s obsahem vyučovacích hodin a jejich výsledků. Dbáme, aby zadání úloh bylo přiměřené věku žáků.

V prvním ročníku první dva měsíce hodnotíme pomocí razítek a slovně. Od listopadu přistupujeme velmi citlivě ke klasifikaci, známky doplňujeme slovním hodnocením, neustále převažuje kladné motivační hodnocení s upozorňováním na nedostatky a chyby. Učitel hodnotí každé dílčí zlepšení. Žák je srovnáván pouze sám se sebou. Důležitou roli hrají osobní setkávání pedagogů s rodiči, kde jsou jim podávány informace obsáhlejší.

6.2. Kritéria hodnocení žáků

Klasifikační stupně hodnocení prospěchu

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení těmito stupni prospěchu:

- 1 – výborný,
- 2 – chvalitebný,
- 3 – dobrý,
- 4 – dostatečný,
- 5 – nedostatečný.

Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu.

Kritéria klasifikace prospěchu

Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- ✓ ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, schopností a dovedností, pochopení jednotlivých jevů a vztahů mezi nimi,
- ✓ schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických i praktických úkolů, při výběru vhodného řešení nastoleného problému a originalita a tvůrčí způsob tohoto řešení, schopnost aplikovat získané poznatky, dovednosti a schopnosti v budoucím životě,
- ✓ kvalita myšlení, jeho logika, samostatnost a tvořivost,
- ✓ aktivita a zájem o učivo a činnosti s ním spojené,
- ✓ logická správnost a výstižnost při formulaci vlastních názorů, schopnost tolerance vůči druhým a schopnost autoregulace,
- ✓ schopnost spolupráce, uvědomělosti a dodržování práv a povinností žáka, vztah k práci a k pracovnímu kolektivu, iniciativa v rámci skupinové práce,
- ✓ zodpovědný přístup k učebním a učebním pomůckám, vztah k celkovému prostředí ve škole,
- ✓ zájem o další studium a osvojení účinných metod samostudia.

• Klasifikace 1. stupně (výborný)

- žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi,
- žák samostatně a iniciativně vyhledává a třídí informace z různých zdrojů a na základě jejich pochopení je dokáže efektivně využít při školních činnostech i v praktickém životě,
- žák projevuje o učivo zájem, je tvořivý a aktivní, zajímá se o další studium a samostudium,
- je schopen propojovat učivo do širších celků, chápe jednotlivé jevy i vztahy mezi nimi,
- získané poznatky propojuje se znalostmi, které získal v jiných předmětech,
- aktivně se zapojuje do řešení problémů, volí vhodná východiska, užívá originální, tvořivé a logické postupy při jejich zvládnutí, pohotově vykonává požadované činnosti,
- umí logicky správně, výstižně a souvisle formulovat svůj názor,
- aktivně se zapojuje do diskuze, jeho vystupování a jeho projev jsou klidné a věcné, dokáže regulovat své chování a vystupování, vnímá a toleruje názory druhých a vhodně na ně reaguje, dokáže přijmout kritiku a případně ji využít,
- účinně spolupracuje ve skupině, při skupinové práci je iniciativní, podporuje tvořivou atmosféru, ovlivňuje kvalitu společné práce a přijímá pravidla skupinové práce a svou roli v pracovní skupině,
- žák pohotově vykonává požadované pracovní činnosti
- dbá na svůj grafický projev,
- k vybavení učeben přistupuje ohleduplně a zodpovědně, stejně tak přistupuje k používání učebních pomůcek.

• Klasifikace 2. stupně (chvalitebný)

- žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně a přesně a chápe vztahy mezi nimi, dopouští se drobných nepřesností,
- žák samostatně vyhledává a třídí informace z různých zdrojů pouze s drobnými nedostatky a na základě jejich pochopení je dokáže bez větších problémů využít při školních činnostech i v praktickém životě,
- o učivo projevuje zájem, zpravidla je tvořivý a méně aktivní, na základě podnětů je schopen se samostatně vzdělávat,

- bez větších nepřesností je schopen propojovat učivo do širších celků, chápe jednotlivé jevy i vztahy mezi nimi,
- získané poznatky uspokojivě propojuje se znalostmi, které získal v jiných předmětech,
- samostatně, s drobnými nedostatky, se zapojuje do řešení problémů, obvykle volí vhodná východiska, užívá méně originální, tvořivé a logické postupy při jejich zvládnutí, požadované činnosti vykonává bez větších nedostatků,
- svůj názor umí formulovat v zásadě logicky správně, celkem výstižně a souvisle,
- zapojuje se do diskuze, jeho vystupování a projev jsou většinou klidné a věcné, bez větších nedostatků, obvykle dokáže regulovat své chování a vystupování, toleruje názory druhých a zpravidla na ně přiměřeně reaguje, je schopen přijmout kritiku a případně ji využít,
- má kladný vztah k práci ve skupině, většinou podporuje tvořivou atmosféru, podílí se na kvalitě společné práce a přijímá pravidla skupinové práce a svou roli v pracovní skupině,
- žák zpravidla vykonává požadované pracovní činnosti,
- v grafickém projevu se objevují drobné nedostatky,
- k vybavení učeben přistupuje ohleduplně a zodpovědně, stejně tak přistupuje k používání učebních pomůcek.

• **Klasifikace 3. stupně (dobrý)**

- žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti s podstatnějišími nedostatky a v pochopení vztahů mezi nimi mívá problémy,
- žák vyhledává a třídí informace z různých zdrojů s pomocí učitele, projevují se nepřesnosti a chyby, v omezené míře je dokáže využít při školních činnostech i v praktickém životě,
- k učení je potřeba žáka často podněcovat, jeho projev často nebývá tvořivý, o další studium a samostudium se příliš nezajímá,
- jednotlivé jevy dokáže pochopit, s jejich propojením do širších celků a zobecňováním má potíže, potřebuje pomoc učitele,
- získané poznatky propojuje se znalostmi, které získal v jiných předmětech, za pomoci pedagoga, samostatně jen s obtížemi,
- při řešení problémů nebývá iniciativní, vyvozuje chybné závěry, jeho postupy nebývají originální a tvořivé, požadované činnosti vykonává s většími nedostatky,
- v jeho logickém myšlení se projevují nedostatky, s formulací vlastního názoru potřebuje pomoci, samostatně se dopouští nepřesností, obvykle vnímá a toleruje názory druhých,
- do diskuze se zapojuje pouze na podnět učitele, jeho projev je málo působivý a účinný, někdy nedokáže regulovat své chování a vystupování, většinou toleruje názory druhých, ale může na ně nepřiměřeně reagovat, s přijetím kritiky mívá problémy, často ji nedokáže využít,
- je schopen se zapojit do skupinové práce, ne vždy přijímá její pravidla a svou roli ve skupině, kvalitu společné práce ovlivňuje s výkyvy,
- na podnět učitele vykonává požadované pracovní činnosti,
- grafický projev je méně upravený a přehledný,
- k vybavení učeben přistupuje celkem ohleduplně a zodpovědně, stejně tak přistupuje k používání učebních pomůcek.

• **Klasifikace 4. stupně (dostatečný)**

- žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti se závažnými nedostatky a často nechápe vztahy mezi nimi,
- žák pouze na základě podnětů učitele vyhledává a třídí informace z různých zdrojů a většinou ani s pomocí učitele je na základě jejich pochopení nedokáže využít při školních činnostech a v praktickém životě,
- o učivo projevuje velmi malý zájem, v učení bývá nesamostatný, zpravidla nebývá tvořivý ani aktivní, o další studium a samostudium se nezajímá,

- bez pomoci není schopen propojovat učivo do širších celků, s velkými obtížemi chápe jednotlivé jevy a vztahy mezi nimi,
- při propojování učiva z různých předmětů se u něj vyskytují závažné mezery, za přispění učitele se mu podaří zčásti znalosti propojit,
- do řešení problémů se zapojuje jen na podnět učitele, při hledání postupů má značné nedostatky v originalitě, tvořivosti a logičnosti, požadované činnosti vykonává s většími nedostatky,
- při formulaci vlastního názoru je nesamostatný, v logice myšlení se projevují závažné nedostatky,
- do diskuze se téměř nezapojuje, s vystupováním má velké těžkosti, je málo pohotový, obvykle nedokáže regulovat své chování a vystupování, při vnímání a akceptaci názorů je spíše netolerantní a zpravidla na ně nepřiměřeně reaguje, obvykle neumí přijmout kritiku a případně ji využít,
- při práci ve skupině vyžaduje výraznou podporu a pomoc, převládá pasivita a neefektivní přínos při plnění společných úkolů, s přijetím role ve skupině mívá velké těžkosti,
- zřídka vykonává pracovní činnosti požadované učitelem, vyžaduje podnět učitele,
- grafický projev je neupravený, málo přehledný, s četnými nedostatky,
- k vybavení učeben přistupuje málo ohleduplně a zodpovědně, stejně tak přistupuje k používání učebních pomůcek.

• **Klasifikace 5. stupně (nedostatečný)**

- žák si neosvojil požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti ani nechápe vztahy mezi nimi,
- žák není schopen vyhledávat ani třídit informace z různých zdrojů a ani s pomocí učitele nedokáže předložené informace zpracovat,
- o učivo nejeví zájem, nebývá tvořivý ani aktivní, o další studium a samostudium se nezajímá, nedokáže samostatně studovat,
- není schopen propojovat učivo do širších celků ani pochopit jednotlivé jevy a vztahy mezi nimi,
- není schopen propojovat učivo z různých předmětů,
- do řešení problémů se nezapojuje, pomoc a pobízení jsou neúčinná,
- logika myšlení je na velmi nízké úrovni, není schopen formulovat svůj názor, při přijetí názorů druhých je netolerantní a odmítavý,
- do diskuze se není schopen zapojit, je pasivní a na pobídku učitele reaguje neadekvátně, neumí přijmout kritiku ani ji využít,
- není schopen spolupráce ve skupině, nepřijímá svou roli a pravidla skupinové práce ani na výzvu učitele, narušuje práci ve skupině,
- žák nevykonává pracovní činnosti požadované učitelem, pomoc a pobízení jsou neúčinné,
- na svůj grafický projev nedbá,
- k vybavení učeben nepřistupuje ohleduplně a zodpovědně, nedodržuje pravidla spojená s používáním učebních pomůcek.

Zásady a kritéria klasifikace chování žáků

- Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují. Rozhoduje o ní ředitel po projednání v pedagogické radě.
- Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel slušného chování, dodržování školního řádu a vnitřního řádu školy během klasifikačního období.

- Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná.
- Škola hodnotí a klasifikuje žáky za jejich chování ve škole a při akcích organizovaných školou.
- Nedostatky v chování žáků se projednávají v pedagogické radě.
- Zákonní zástupci žáka jsou o chování žáka informováni třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:
 - průběžně prostřednictvím žákovské knížky,
 - před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období),
 - okamžitě v případě výrazného porušení školního řádu.

Klasifikační stupně pro hodnocení chování žáka

Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

- 1 – velmi dobré,
- 2 – uspokojivé,
- 3 – neuspokojivé.

Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování

• Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

• Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo vnitřnímu řádu školy; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

• Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

6.1.1. Zásady pro používání slovního hodnocení v souladu s § 15 odst. 2 vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání, včetně předem stanovených kritérií

O slovním hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě.

Třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.

Je-li žák hodnocen slovně, převede třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů slovní hodnocení do klasifikace pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání.

U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

6.1.5. Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace

Zásady pro převedení slovního hodnocení do klasifikace nebo klasifikace do slovního hodnocení pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení jsou zvláštní směrnici ředitele školy.

6.1.6. Způsoby získávání podkladů pro hodnocení

- ✓ Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:
 - soustavným diagnostickým pozorováním žáka,
 - soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování,
 - různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové), didaktickými testy,
 - kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami předepsanými učebními osnovami,
 - analýzou různých činností žáka,
 - konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby s dalšími odborníky (PPP),
 - rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka.
- ✓ Znamky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Není přípustné ústně přezkušovat žáky koncem klasifikačního období z látky celého tohoto období. Výjimku tvoří vědomosti nutné k zvládnutí zkoušené látky.
- ✓ Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi co nejdříve po jejich vyhodnocení. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka a to zejména prostřednictvím zápisů do žákovské knížky – současně se sdělováním známek žákům. Při hodnocení využívá i sebehodnocení žáka.
- ✓ Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.

Školní vzdělávací program
Základní škola Olomouc, Heyrovského 33, příspěvková organizace

- ✓ O termínu písemné zkoušky, která má trvat více než 25 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. Ostatní vyučující o tom informuje formou zápisu do přílohy třídní knihy. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.
- ✓ Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné,...). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.
- ✓ Vyučující zajistí zapsání známek také do třídního katalogu a dbá o jejich úplnost. Do katalogu jsou zapisovány známky z jednotlivých předmětů, udělená výchovná opatření a další údaje o chování žáka, jeho pracovní aktivitě a činnosti ve škole.
- ✓ Pokud je klasifikace žáka stanovena na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat, v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30. 10. dalšího školního roku. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání ve škole také zákonným zástupcům.
- ✓ Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména:
 - neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden, výjimkou je zkoušení domluvené učitelem a žákem,
 - žáci nemusí dopisovat do sešitů látku za dobu nepřítomnosti, pokud to není jediný zdroj informací,
 - účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit to, co umí, učitel klasifikuje jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídě není přípustné,
 - před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva,
 - prověřování znalostí provádět až po dostatečném procvičení učiva.
- ✓ Třídní učitelé (případně výchovný poradce) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů (nebo výchovného poradce) na pedagogické radě.